

Ifølge forslaget vil det stadig være frivilligt for sygekasserne, om de vil yde hjemmesygepleje. Den danske regel om, at alle nydende sygekassemedlemmer har ret til fri hjemmesygepleje, er knyttet til en kommunal hjemmesygeplejeordning, som ikke svarer til den eksisterende ordning på Færøerne.

Til § 16.

Bestemmelsen svarer til den danske sygeforsikringslov, § 16 og de hidtidige færøske regler, som er fastsat i mønstervedtægten for de færøske sygekasser, også med hensyn til, at der ikke pålægges sygekasserne pligt til at udrede disse ydelser.

Da hjælp til større bandager ydes efter den færøske invalidepensionslov, § 31, stk. 2, sidste pkt., er sygekassernes ydelse begrænset til mindre bandager.

Til § 17.

Bestemmelsen afløser anordningens § 22 og svarer til den danske sygeforsikringslov, § 17. Den færøske anordning hjemler ikke ret til jordemoderhjælp. I stedet ydes en pengehjælp på mindst 1 kr. pr. dag, så længe sengelejet varer, dog højst 10 dage efter fødslen. Det hidtidige krav om, at lægehjælpen skal være nødvendig, foreslås ophævet og endvidere foreslås i et vist omfang betaling for sygehusophold m.v. Pengehjælpen foreslås afskaffet og afløst af fødselshjælp ved jordemoder. Helt fri jordemoderhjælp forudsætter, at der foreligger en godkendt overenskomst mellem sygekasserne og jordemødrene. Såfremt sådan overenskomst ikke foreligger, skal sygekasserne refundere medlemmerne en nærmere fastsat andel af deres udgifter til jordemoderen, se de nærmere regler herom i forslagets § 18.

Ligesom efter § 11 kan den fri hjælp kun tilsikres medlemmer af gruppe A, medens der ydes en hertil svarende refusion til medlemmer af gruppe B.

Til § 18.

Bestemmelsen afløser anordningens § 20 og svarer til den danske sygeforsikringslov, § 18. Såfremt overenskomst om fri lægehjælp ikke godkendes, skal sygekasserne, efter nærmere af socialministeren fastsatte regler, refundere medlemmerne en andel af udgifterne. Der er ifølge forslaget ikke som efter de gældende regler i anordningen fastsat noget maksimum ($\frac{3}{4}$) for refusionen.

Som konsekvens af, at overenskomster mellem færøske sygekasser og forskellige fags udøvere hidtil — som det også overvejende har været tilfældet i Danmark — kun har omfattet personer, hvis indtægt er under grænsen, foreslås i stk. 4 hjemmel til at afslutte sådanne overenskomster, så de kun omfatter medlemmer af gruppe A. Hertil knytter sig

en regel om, hvorledes sygekassen da skal yde medlemmerne i gruppe B en tilsvarende hjælp (efter et refusionssystem). Sygekassens udgifter bør så vidt muligt være ens for begge medlemsgrupper.

Til § 19.

Bestemmelsen afløser anordningens § 29, stk. 2-5, og svarer med enkelte redaktionelle ændringer til den danske sygeforsikringslov, § 19. Den færøske lægeoverenskomst indeholder tilsvarende kontrolbestemmelse.

En til anordningens § 20 svarende bestemmelse, hvorefter en sygekasse helt eller delvis kan fritages for at yde sygehusbehandling, når dens udgifter hertil ikke står i passende forhold til dens økonomiske stilling, findes ikke i sygeforsikringsloven, og reglen er ikke medtaget i forslaget.

I stk. 3 findes en bestemmelse om forholdsregler over for B-medlemmer, som måtte misbruge adgangen til lægehjælp, der svarer til gældende vedtægtsregler i fortsættelsesygekassen. Bestemmelsen har altså ikke til formål at ophæve B-medlemmernes frie lægevalg.

Til § 20.

Bestemmelsen medfører ingen ændringer i de gældende færøske regler vedrørende begravelseshjælp for voksne (anordningens § 18).

Man har fundet det hensigtsmæssigt at afløse anordningens faste beløb til børnebegravelseshjælp (med regulering i forhold til danske vedtægtsbestemmelser) af en ordning, hvorefter hjælpen til de forskellige aldersklasser udgør en procentdel af den regulerede begravelseshjælp for voksne. Dette vil ved lovens ikrafttræden medføre en påkrævet forhøjelse på ca. 30 pct. af børnebegravelseshjælpen.

Til § 21.

Bestemmelsen svarer til sygeforsikringslovens § 20 a, der blev indsat i loven ved ændringen i 1967.

Bestemmelsen er motiveret med det stigende antal ferierejser til udlandet, hvorved der kan opstå et behov for en almindelig forsikring mod de økonomiske følger af sygdomstilfælde i udlandet.

Ved gensidig overenskomst med en række lande — Finland, Norge, Sverige, Island, Storbritannien og Nordirland — er færøske ferierejsende i disse lande sikret samme sygehjælp som landets egne statsborgere, hvilket ikke altid vil svare til udgifterne for fremmede statsborgere (hjemtransport). En tilsvarende sikring foreligger ikke ved ferierejser til andre lande.

Det foreslås derfor, at der tilvejebringes hjemmel til, at den enkelte sygekasse i sin vedtægt kan bestemme, at der skal ydes dækning for udgifter i for-